

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Søg...

13. juli 2014

NN (<http://www.planetpulp.dk/author/heidi/>)

Ingen kommentarer

Synes godt «

Locke

*Mere en bad-ass holdindsats end en "one man tour-de-force".
Manuskriptet er så stramt og skuespillerne i så blændende
legehumør, at fordums filmskabere må ærgre sig grønne i deres
grave. Overraskende dynamisk og testosteronfyldt køretur.*

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/locke/locke_plakat_stor.jpg)Hvor spændt jeg end var på Locke og det lovende hold bag, må jeg indrømme, at tanken om hele 85 minutter med Hardy som eneste visuelt medvirkende lød som noget, der kunne gå rigtig galt. Heldigvis når man aldrig til det punkt; i samme øjeblik Bethan og Donal er i røret, glemmer man alt om præmisserne.

Hang til dynamiske historier

Steven Knight er en mand, der mestrer en knivskarp, dynamisk historie. Han er aktiv som manuskriptforfatter, instruktør og producer. Han har bl.a. skrevet David Cronenbergs **Eastern Promises** (2007) og Stephen Frears' **Dirty Pretty Things** (2002) og er skaberen bag flere britiske tv-serier, senest den imponerende **Peaky Blinders** (2013-) om

Birminghams rå gangsterliv anno 1919. Han har også tidligere kombineret instrueret og forfatteropgaven på bl.a. **Hummingbird** (2013).

Udover manuskripter til adskillige kommende Hollywood-film, er han også nævnt som en af flere forfattere på **World War Z 2** (2015). Lidt mere lovende er han p.t. i gang med Tom Hardys projekt **Taboo** (tidligst 2015) for BBC, skrevet af Tom og Chips Hardy (Hardy far) og produceret af Ridley Scott.

Spændende hold, vildt projekt

Locke kan kaldes et effektivt miks af live-teater og film. Den er skudt på meget få dage; Hardys scener kun på seks dage. Hardy blev ringet op i realtid af sine kolleger og fik – på grund af manglende tid til at lære manuset udenad – sine replikker via auto-cues, placeret rundt omkring i bilen. Det mærker man ikke spor til.

Filmen indspillede to gange hver nat i de seks dage med Hardy i bilen på motorvejen og medskuespillerne i et konferencerum på et motorvejshotel. Herefter kunne Knight så sammensætte filmen af de lange takes.

Den stemningsfyldte musik står komponist og tidligere Tindersticks-medlem Dickon Hinchliffe for. Den tilfører fint plottet et yderligere lag spænding. Filmfotograf Haris Zambarloukos' billeder er vanvittigt smukke og sært originale. Ifølge manden selv forsøgte han at fotografere bilen nærmest som om den var et rumskib, frem for en bil. Magisk er det godt nok blevet, med interessante lysrefleksioner og levende vinkler. Klipningen er ligeledes hamrende flot og bliver uden tvivl en go-to kilde, når kommende filmfolk skal lære et og andet om at klippe en film.

Bundsolidt fundament

Ivan Locke er en gennemhæderlig, hårdtarbejdende mand, der skærer igennem og nyder stor respekt i sit job som byggeformand. Han spilles af Tom Hardy, der filmen igennem kun sidder bag et rat. Ivan er en testosteronfyldt klippe af ro og alt andet end en knudemand.

Tværtimod; er der en knude, skal han satme nok få den løst, nærmest før den er lavet. Med andre ord en temmelig perfekt medarbejder, leder, kammerat og far. Han taler om fundament og beton med en respekt, der giver én lyst til at opsøge et foredrag om emnet.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

"Bastard" er i røret på Lockes glødende telefonlinje.

Et korrekt lavet cementfundament må ikke kunne slå revner; det samme har Locke i en tidlig alder sat sig for, at han heller ikke skal. Nu har han bare et akut problem på privatfronten, der om få timer vil kunne smadre det trygge liv, han har knoklet sig til. Der er ingen vej tilbage, og for en gangs skyld har Locke ikke kunne forberede sig i god tid. Han forlader arbejdspladsen, sætter sig ind bag rattet i sin bil og kører væk fra sin karrieres vigtigste opgave, der finder sted næste morgen. Et drastisk valg er taget.

Fri leg på blå stue!

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Der mangler overraskende ikke dynamik, hverken i bilen eller udenfor.

Knight har til filmens lydside hyret garvede folk fra britisk tv, film og radioteater men ikke fra den tørre, traditionelle del af sidstnævnte genre; tværtimod nogle af dem, der har sørget for at losse genren ind i nutiden. Det giver nogle helt elektriske scener, især mellem Locke og kollegaen Donal hvor adrenalin og spænding blandes med gode lårlaskere, der kort letter stemningen i bilen.

Donal er Lockes mangeårige assistent og kammerat, som både må holdes i en slags protegésnor, men alligevel anses af Locke som jævnbyrdig. Takket være Lockes beslutning er Donal nu på skideren.

Bethan er ligeledes på skideren, men af helt andre årsager. Så snart hun taler, får man lyst til at kategorisere hende. Men dét slipper man ikke afsted med længe. Uanset hvad ens holdning til Lockes valg er, kan det næsten fysisk mærkes, hvordan trykket på hans skuldre forplanter sig til ens egne skuldre, når Bethan er i røret.

..... ***C6 it is, then.***

Især Donal og Bethan spilles fremragende af henholdsvis Andrew Scott og Olivia Colman. De to river én ud af bilen, så man pludseligt sidder hos dem og ikke Locke. I øvrige roller høres bl.a. Ben Daniels som Lockes boss, Ruth Wilson som Lockes kone, Danny Webb som plaget kommunalarbejder.

(<http://www.planetpulp.dk/>

Adrenalinen begynder at sætte sine spor.

Alles telefonopkald er proppet med effektive detaljer; diskrete suk, undertrykte fnis, forvirret ordgejl, Alfahan-råb, akavet nysgerrighed, angst eller tavsheden, når man fornemmer at personen må mime "are you fucking kidding me?" når Lockes afklarede, autoritære tone bliver for provokerende.

Mange anmeldelser erklærer Hardys præstation som filmens store drivkraft – her er jeg uenig; han er blændende, men drivkraften ligger i præstationerne fra de lige så hamrende dygtige folk i telefonen. Uden deres legeglade indsats var køreturen blevet en anstrengende sag. **Locke** er et fornemt eksempel på, at hvis bare man hyrer folk, der ser mikrofonen som en chance for at lege løs, kan en vellavet lydside skabe lige så store visuelle filmoplevelser som kameraer.

Så hvorfor ikke topkarakteren?

Hardy fylder gravitas på Ivan Locke med det samme. Det er en fornøjelse at se ham i en neddæmpet rolle igen, men hans bud på en walisisk dialekt bliver godt nok ufrivilligt morsom i nogle korte – og heldigvis få – scener, der udgør filmens svage punkt; (SPOILER-ALERT:) Locke begynder i frustration at føre rasende samtaler med sin afdøde far, mens han stirrer i bakspejlet.

Pludselig dukker manuskriptets skyhøje standard ned i klichéer, og Hardy bliver for en kort stund svær at tage alvorlig. Helt unødvendigt at skære ud i pap, hvad det dygtige cast allerede har forklaret uden ord. Specielt når nu filmen i sikker stil styrer uden om al det unødvendige ordgejl. Endda uden på noget tidspunkt at miste dynamik.

Maskulin, unik køretur uden filter

Skøre projekter har det med enten at blive unikke eller en gang prætentios fridder. Især sidstnævnte når fagfolkene bag allerede er forholdsvist etablerede. Her sker for en gangs skyld det modsatte – en fed sammensætning af folk, der blæser på alt andet end at sørge for at historien når ud gennem skærmen. Intet kompromis, ingen hipster-maskulinitet eller kønspolitik – bare en solid historie, som især mænd nok vil sende Knight et anerkendende nik for.

Man skal forberede sig på at krumme tæer over reaktioner og personlighedstræk i karaktererne, man vil genkende fra sig selv, og på at føle sin chaufførs stolthed og skam, grine med ham og irriteres grænseløst over ham. Alt sammen med rå mængder adrenalin i systemet.

Får du ikke set **Locke** i biografmørket, vil jeg råde til, at man ser filmen første gang med hørebøffer på; hvor stærk hovedrollen end er, er det de undertrykte cider-fnis, de usikre pauser, bilens realtid-rumlen og tavsheden der afslører at vedkommende vender det hvide ud af øjnene over Locke på telefonlinjen, der gør den her køretur til en overraskende stor filmoplevelse.

Titel: Locke

Instruktør: Steven Knight

Manuskript: Steven Knight

Cast: Tom Hardy (Ivan Locke), Olivia Colman (Bethan), Andrew Scott (Donal), Ruth Wilson (Katrina), Ben Daniels (Gareth), Alice Lowe (Sister Margaret), Danny Webb (Cassidy), m.fl.

Producere: Guy Heeley (producer), Paul Webster (producer), Stuart Ford (executive producer), David Jourdan (executive producer), Steven Squillante (executive producer), Joe Wright (executive producer)

Foto: Haris Zambarloukos

Klip: Justine Wright

Musik: Dickon Hinchliffe

Spilletid: 85 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: UK, 2013

Produktionsselskaber: IM Global, Shoebox Productions

Dansk biografpremiere: 5. juni 2014

Anmeldt i nr. 105 | 13/07/2014 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=35975)

NN er tidligere skribent for Planet Pulp, men har af personlige årsager bedt redaktionen om at anonymisere sine indlæg.